KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.5.2013
COM(2013) 311 final

2013/0162 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego

(Wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2013) 188 final}
{SWD(2013) 189 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Kontekst ogólny, podstawa i cele wniosku**

Dobra kultury narodowej to dobra uznane przez państwa członkowskie za istotne dla ich dziedzictwa kulturowego. Dobra te są zwykle klasyfikowane według ich znaczenia dla kultury, z czym wiążą się mniej lub bardziej rygorystyczne zasady ich ochrony. Wśród dóbr kultury wyróżnia się narodowe dobra kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej (zwane dalej „narodowymi dobrami kultury"), które mają wyjątkowe znaczenie i muszą być zachowane dla kolejnych pokoleń, zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub krajowymi procedurami administracyjnymi w rozumieniu art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). „Narodowe dobra kultury" zasadniczo objęte są przepisami służącymi lepszej ochronie, które obejmują zakaz ich trwałego wyprowadzania z terytorium danego państwa członkowskiego.

Rynek wewnętrzny funkcjonuje na obszarze bez granic wewnętrznych, na którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Postanowienia te nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń uzasadnionych w szczególności ochroną narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej w rozumieniu art. 36 TFUE.

Dyrektywa 93/7/EWG w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego[1] została przyjęta w 1993 r., w momencie zniesienia granic wewnętrznych, w celu zapewnienia ochrony dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury" państw członkowskich. Celem dyrektywy jest pogodzenie podstawowej zasady swobodnego przepływu towarów z koniecznością skutecznej ochrony narodowych dóbr kultury.

Przeprowadzone oceny dyrektywy[2] pozwoliły stwierdzić jej ograniczoną skuteczność w uzyskiwaniu zwrotu niektórych dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury" wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego i znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego. Za najważniejsze przyczyny tego stanu rzeczy uznano:

---

[1] Dyrektywa Rady 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, Dz.U. L 74 z 27.3.1993, s. 74, zmieniona dyrektywą 96/100/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lutego 1997 r., Dz.U. L 60 z 1.3.1997, s. 59, i dyrektywą 2001/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r., Dz.U. L 187 z 10.7.2001, s. 43.

[2] Pierwsze sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3911/92 w sprawie wywozu dóbr kultury oraz dyrektywy Rady 93/7/EWG w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, COM(2000) 325 final z 25.5.2000 r. Drugie sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące stosowania dyrektywy Rady 93/7/EWG w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, COM(2005) 675 final z 21.12.2005 r. Trzecie sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące stosowania dyrektywy Rady 93/7/EWG w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, COM(2009) 408 final z 30.7.2009 r. Czwarte sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące stosowania dyrektywy Rady 93/7/EWG w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, COM(2013) 310 final z 30.5.2013 r.

- wymogi niezbędne do objęcia dóbr sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury” procedurą zwrotu, tj. ich przynależność do jednej ze wspólnych kategorii określonych w załączniku oraz spełnienie kryteriów wartości i związanych z wiekiem dóbr;
- krótki termin wniesienia roszczenia o zwrot;
- koszt rekompensat.

W ocenach stwierdzono także potrzebę usprawnienia współpracy administracyjnej oraz konsultacji prowadzonych przez organy centralne w celu lepszego stosowania dyrektywy.

W wyniku systemu ustanowionego w dyrektywie niektóre państwa członkowskie musiały wykorzystywać mechanizmy przewidziane w umowach międzynarodowych, aby uzyskać zwrot ich dóbr kultury. Konwencja UNESCO z 1970 r. dotycząca środków zmierzających do zakazu nielegalnego przywozu, wywozu i przenoszenia własności dóbr kultury oraz zapobiegania im, a także konwencja UNIDROIT z 1995 r. dotycząca skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury nie zostały ratyfikowane przez wszystkie państwa członkowskie[3].

Pomimo różnorodności dostępnych narzędzi nielegalny obrót dobrami kultury stał się jedną z najbardziej rozpowszechnionych gałęzi nielegalnego handlu. Obrót dobrami kultury sklasyfikowanymi jako „narodowe dobra kultury” jest szczególnie groźną formą przestępczości, która niesie ze sobą negatywne konsekwencje dla tożsamości narodowej oraz kultury i historii państw członkowskich, gdyż utrata narodowych dóbr kultury pozbawia wszystkich obywateli danego państwa nośników ich tożsamości i historii.

Stwierdziwszy, że problematyka ta w istotny sposób dotyka państw członkowskich UE Rada Unii Europejskiej uznała w dniach 13 i 14 grudnia 2011 r., że niezbędne jest przyjęcie środków pozwalających zwiększyć skuteczność zapobiegania przestępstwom przeciwko dobrom kultury i zwalczania tego zjawiska. Rada zaleciła zatem Komisji między innymi wsparcie państw członkowskich w skutecznej ochronie dóbr kultury w celu zapobiegania nielegalnemu obrotowi i zwalczania go, a w miarę potrzeby także opracowanie dodatkowych środków[4].

Niniejszy wniosek ma na celu umożliwienie państwom członkowskim uzyskania zwrotu wszelkich dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury” wyprowadzonych niezgodnie z prawem z ich terytorium od 1993 r.

Celem ogólnym jest przyczynienie się do ochrony dóbr kultury w ramach rynku wewnętrznego.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Niniejsza inicjatywa jest spójna z polityką Unii w zakresie ochrony dóbr kultury. Wynika ona także bezpośrednio z wymienionych powyżej konkluzji Rady UE w sprawie zapobiegania nielegalnemu obrotowi dobrami kultury i zwalczania go.

Wniosek dotyczący dyrektywy dotyczy zwrotu dóbr kultury jako systemu umożliwiającego państwom członkowskim ochronę dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury”.

---

[3] Do września 2012 r. konwencja UNESCO z 1970 r. została ratyfikowana przez 22 państwa członkowskie, a konwencja UNIDROIT z 1995 r. przez 13 państw członkowskich. Proces ratyfikacji konwencji UNESCO przez Austrię był w toku.

[4] Konkluzje Rady z 13 i 14 grudnia 2011 r. w sprawie zapobiegania przestępstwom przeciwko dobrom kultury i zwalczania tych przestępstw.. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/fr/jha/126867.pdf.

Należy zauważyć, iż w odniesieniu do odzyskania przez właściciela utraconego dobra kultury w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r.[5] w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych za właściwy do rozpoznania roszczeń cywilnoprawnych opartych na prawie własności uznano sąd miejsca, w którym znajduje się dany obiekt. Ten nowy przepis dotyczy także ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych w zakresie odzyskania dóbr kultury.

Celem obu inicjatyw jest zwiększenie ochrony dóbr kultury. Jedna umożliwia władzom krajowym złożenie wniosku o zwrot dobra kultury sklasyfikowanego jako „narodowe dobro kultury" wyprowadzonego niezgodnie z prawem z terytorium, a w drugiej uznaje się prawo właściciela do złożenia wniosku o zwrot dobra kultury w sądach państwa członkowskiego, w którym dany obiekt się znajduje.

2. WYNIK KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W okresie od 30 listopada 2011 r. do 5 marca 2012 r. przeprowadzono konsultację społeczną wśród wszystkich podmiotów zainteresowanych inicjatywą. Konsultację przeprowadzono w ramach interaktywnego kształtowania polityki („Twój głos w Europie") z wykorzystaniem dwóch kwestionariuszy przeznaczonych odpowiednio dla organów i podmiotów prawa publicznego oraz dla obywateli i podmiotów gospodarczych powiązanych z dziedziną dóbr kultury lub działających w tym obszarze.

Służby Komisji otrzymały 142 wypełnione kwestionariusze, z czego 24 od podmiotów prawa publicznego i 118 od podmiotów sektora prywatnego. Streszczenie wyników tych konsultacji społecznych dostępne jest na stronach internetowych Europa[6].

Większość respondentów z sektora prywatnego (61 %) uważa, że dyrektywa 93/7/EWG stanowi właściwą odpowiedź na potrzeby państw członkowskich i nie ma potrzeby jej zmiany; zmianę poparło jedynie 22 % respondentów.

Z kolei 54 % przedstawicieli organów publicznych i podmiotów prawa publicznego uważa, że dyrektywa nie gwarantuje faktycznego zwrotu narodowych dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego. Poparcie dla rozważanych rozwiązań, które mają poprawić skuteczność dyrektywy, rozkłada się w dość zrównoważony sposób: 29 % respondentów popiera zmianę dyrektywy, 29 % skłania się ku usprawnieniu współpracy administracyjnej i wymiany informacji między właściwymi organami, 17 % ku działaniom na rzecz ratyfikacji umów międzynarodowych (UNESCO i UNIDROIT) przez państwa członkowskie, a 25 % jest za podejściem łączącym różne rozwiązania, w tym zmianę dyrektywy z usprawnieniem współpracy administracyjnej i konsultacji między właściwymi organami.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Dyrektywa 93/7/EWG była przedmiotem regularnych sprawozdań z oceny, opracowanych przez Komisję na podstawie krajowych sprawozdań z jej stosowania. Sprawozdania te obejmują okres od 1993 r. do 2011 r. i przeznaczone są dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[7].

---

5 Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1.

6 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/2012/index_pl.htm

7 http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulated-sectors/cultural-goods/index_en.htm

Komisja powołała ponadto grupę ekspertów krajowych reprezentujących organy centralne sprawujące przewidziane w dyrektywie funkcje, która przeprowadziła ocenę *ex-post* dyrektywy. Mandat grupy ekspertów ds. zwrotu dóbr kultury powołanej w ramach Komitetu ds. Wywozu i Zwrotu Dóbr Kultury obejmował określenie problemów związanych ze stosowaniem dyrektywy i przedstawienie możliwych rozwiązań. Prace grupy trwały w latach 2009-2011.

Grupa robocza stwierdziła, że należy zmienić dyrektywę, tak aby stała się ona skuteczniejszym narzędziem uzyskiwania zwrotu narodowych dóbr kultury, oraz że niezbędne jest stworzenie mechanizmów usprawniających współpracę administracyjną i konsultacje między organami centralnymi[8].

- **Ocena skutków**

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy streszczenie oceny skutków oraz ocena skutków. Jej projekt został oceniony przez doraźny komitet powołany przez Komisję Europejską, który wydał swoją opinię w dniu 21 września 2012 r. Wersja ostateczna oceny skutków została zmodyfikowana w celu uwzględnienia zaleceń komitetu.

Uwzględnia ona w szczególności sprawozdania z oceny dyrektywy, dokumentację prac grupy ekspertów ds. zwrotu dóbr kultury, prace działającej w ramach otwartej metody koordynacji grupy ekspertów ds. wzajemnego udostępniania zbiorów w ramach planu prac w dziedzinie kultury na lata 2007–2010[9], wyniki konsultacji społecznych w tym zakresie oraz badań przeprowadzonych w latach 2004, 2007 i 2011 w dziedzinie dóbr kultury[10].

Na podstawie zgromadzonych informacji Komisja przeprowadziła ocenę skutków, obejmującą analizę i porównanie następujących wariantów[11]:

Wariant 1: brak zmian w stosunku do obecnej sytuacji

Do dyrektywy 93/7/EWG, zmienionej dyrektywami 96/100/WE i 2001/38/WE, nie wprowadza się żadnych zmian.

Wariant 2: działanie na rzecz wykorzystywania przez organy centralne wspólnych narzędzi

Udostępnienie organom centralnym narzędzia elektronicznego (systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym zwanego dalej „IMI") w celu ułatwienia współpracy administracyjnej, prowadzenia konsultacji i wymiany informacji między tymi organami.

Wariant 3: zmiana dyrektywy 93/7/EWG

---

8 Wyniki prac grupy i indywidualny wkład jej członków nie zostały opublikowane.

9 Sprawozdanie końcowe i zalecenia Komitetu ds. Kultury w zakresie poprawy działań na rzecz zwiększenia wzajemnego udostępniania zbiorów, czerwiec 2010 r.: http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/working-group-on-museum-activities_en.htm

10 Badanie „Analyse des structures et mécanismes de diffusion des données nécessaires aux autorités afin de garantir l'application de la directive relative aux biens culturels" 2004 oraz badanie „Extension aux 12 nouveaux États membres" 2007, (Information & Communication Partners, (zamówienie dotyczące przeprowadzenia badania nr 30-CE-0102617/00-49), wnioski o udostępnienie należy kierować na adres ENTR-PRODUCT-MARKET-INTEGR-AND-ENFOR@ec.europa.eu. „Étude sur la prévention et la lutte contre le trafic illicite des biens culturels dans l'Union européenne", CECOJI-CNRS-UMR 6224 (Francja), 2011. http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/crime/docs/Report%20Trafficking%20in%20cultural%20goods%20EN.pdf#zoom

11 Inne warianty, takie jak: (i) ratyfikacja przez Unię konwencji UNESCO z 1970 r. i konwencji UNIDROIT z 1995 r.; (ii) określenie unijnej strategii na rzecz ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie umowy UNIDROIT; (iii) zastąpienie dyrektywy 93/7/EWG rozporządzeniem; oraz (iv) uchylenie dyrektywy 93/7/EWG zostały wyeliminowane już na wczesnych etapach analizy różnych rozwiązań ze względu na kryterium wykonalności.

Dyrektywa 93/7/EWG zostaje zmieniona w celu: (i) rozszerzenia zakresu jej stosowania na wszystkie dobra sklasyfikowane jako „narodowe dobra kultury”; (ii) wydłużenia terminu wniesienia roszczenia o zwrot oraz sprawdzenia natury dobra kultury; oraz (iii) zbliżenia warunków odnoszących się do rekompensaty dla posiadacza.

Wariant 4: podjęcie działań na rzecz ratyfikacji i wdrożenia przez państwa członkowskie konwencji UNESCO z 1970 r. w sprawie dóbr kultury

Dyrektywa 93/7/EWG pozostaje niezmieniona, a działania nakierowane są na ratyfikację i wdrożenie przez państwa członkowskie konwencji UNESCO z 1970 r. dotyczącej środków, które należy podjąć, aby zakazać nielegalnego przywozu, wywozu oraz przekazywania własności dóbr kultury i uniemożliwić takie działania.

Preferowane podejście jest kombinacją wariantów 2 i 3, i obejmuje w szczególności:

- wykorzystywanie systemu współpracy administracyjnej IMI przez organy centralne;

- rozszerzenie zakresu dyrektywy na wszystkie dobra kultury sklasyfikowane jako „narodowe dobra kultury” w rozumieniu art. 36 Traktatu;

- wydłużenie terminu wniesienia roszczenia o zwrot;

- wydłużenie terminu wyznaczonego na sprawdzenie natury dobra kultury;

- zbliżenie warunków odnoszących się do rekompensaty dla posiadacza w przypadku zwrotu.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Celem przekształcenia dyrektywy 93/7/CEE, zmienionej dyrektywami 96/100/WE i 2001/38/WE, jest umożliwienie państwom członkowskim uzyskania zwrotu wszelkich dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury”. Niniejsze przekształcenie służy także uproszczeniu prawodawstwa Unii w tej dziedzinie.

Zmiany w przepisach dyrektywy 93/7/EWG dotyczą: (i) rozszerzenia zakresu dyrektywy na wszystkie dobra kultury sklasyfikowane jako „narodowe dobra kultury” w rozumieniu art. 36 Traktatu; (ii) wykorzystywania systemu IMI do realizacji zadań w zakresie współpracy administracyjnej oraz wymiany informacji między organami centralnymi; (iii) wydłużenia terminu w celu umożliwienia organom wnioskującego państwa członkowskiego sprawdzenia natury dobra kultury odkrytego w innym państwie członkowskim; (iv) wydłużenia terminu wniesienia roszczenia o zwrot; (v) wskazania jaki organ wnioskującego państwa członkowskiego wyznacza datę rozpoczęcia biegu terminu wniesienia roszczenia o zwrot; (vi) sprecyzowania, że posiadacz zobowiązany jest do udowodnienia, iż przy nabyciu dobra kultury zachowana została należyta ostrożność i staranność; (vii) wskazania wspólnych kryteriów interpretacji pojęcia należytej ostrożności i staranności; oraz (viii) wydłużenia terminu sprawozdań z oceny i stosowania dyrektywy.

- **Podstawa prawna**

Wniosek opiera się na art. 114 Traktatu (TFUE).

- **Zasada pomocniczości**

Kompetencję w zakresie rynku wewnętrznego posiadają wspólnie Unia i państwa członkowskie. Zastosowanie ma zatem zasada pomocniczości.

Ponieważ samodzielne działania państw członkowskich w zakresie zwrotu mogłyby być utrudnione przez różnice w przepisach krajowych, wraz z utworzeniem rynku wewnętrznego przyjęto dyrektywę 93/7/EWG.

Ustalenie zasad dotyczących zwrotu ułatwia funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Uzyskanie przez państwo członkowskie zwrotu wyprowadzonego niezgodnie z prawem dobra kultury sklasyfikowanego jako „narodowe dobro kultury" byłoby trudne bez wspólnej procedury, mającej zastosowanie również w państwie członkowskim, w którym dany obiekt się znajduje. W takim przypadku posiadacz świadomy faktu, iż dany obiekt został wyprowadzony w sposób niezgodny z prawem, mógłby osiedlić się w państwie członkowskim bez obawy o utratę tego obiektu.

Transgraniczny wymiar niezgodnego z prawem wyprowadzania dóbr kultury sprawia, że Unia ma większe możliwości działania w odniesieniu do tego aspektu i w zakresie umożliwienia zwrotu dóbr wyprowadzonych niezgodnie z prawem i znajdujących się na terytorium danego państwa członkowskiego. W związku z powyższym cel niniejszego wniosku nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie i wymaga podjęcia działań na szczeblu UE.

Unia nie ma jednak kompetencji niezbędnych, by zdefiniować narodowe dobra kultury lub określić sądy krajowe mające kompetencje właściwe do rozpoznania roszczenia o zwrot, które wszcząć może wnioskujące państwo członkowskie wobec posiadacza lub dzierżyciela dobra kultury sklasyfikowanego jako „narodowe dobro kultury" wyprowadzonego niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego. Do tych aspektów stosuje się zasada pomocniczości, gdyż należą one do kompetencji państw członkowskich.

- **Zasada proporcjonalności**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsze proponowane zmiany nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów.

Zakres działania powiązany jest z głównymi czynnikami, które ograniczają skuteczność dyrektywy 93/7/EWG w odniesieniu do uzyskania zwrotu niektórych dóbr sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury". Niniejszy wniosek jest proporcjonalny do celu, którym jest zagwarantowanie zwrotu wszystkich dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury" wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego od 1993 r., i nie wykracza poza ten cel.

Aby ulepszyć jego stosowanie, niniejszy wniosek stanowi, że współpraca administracyjna oraz wymiana informacji między organami centralnymi realizowana będzie z wykorzystaniem systemu IMI, precyzuje, jaki organ krajowy państwa wnioskującego wyznacza datę rozpoczęcia biegu terminu wniesienia roszczenia o zwrot oraz stanowi, że posiadacz zobowiązany jest do udowodnienia, iż zachował należytą ostrożność i staranność, określając zarazem wspólne kryteria należytej ostrożności i staranności, aby uzyskać bardziej jednolitą interpretację tego pojęcia przez sędziów krajowych w kontekście rekompensaty dla posiadacza. Kryteria te można uzupełnić.

Nie stwierdzono konieczności podjęcia działań w odniesieniu do innych aspektów, takich jak umożliwienie osobom prywatnym wnoszenia roszczenia o zwrot w celu odzyskania należących do nich dóbr sklasyfikowanych jako „narodowe dobro kultury", wydłużenie z trzydziestu do pięćdziesięciu lat okresu przedawnienia roszczenia w sprawie zwrotu lub ograniczenie maksymalnej wysokości rekompensaty dla posiadacza.

Wniosek nie spowoduje dodatkowych obciążeń administracyjnych dla administracji, przeciwnie: obciążenia te powinny się zmniejszyć.

- **Technika legislacyjna**

Należy przypomnieć, że w dniu 1 kwietnia 1987 r. Komisja postanowiła zalecić swoim służbom, aby wszystkie akty były ujednolicane nie później niż po 10 zmianach, podkreślając, że jest to wymaganie minimum i że odpowiednie jednostki powinny starać się nawet częściej ujednolicać teksty, za które są odpowiedzialne, tak aby przepisy tych aktów były jasne i łatwo zrozumiałe.

Komisja rozpoczęła ujednolicanie dyrektywy Rady 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego[12] przedstawiając prawodawcy odpowiedni wniosek[13]. Nowa dyrektywa miała zastąpić włączone do niej akty[14].

W toku procedury legislacyjnej stwierdzono, że art. 16 ust. 4 dyrektywy 93/7/EWG, który odpowiadał art. 16 ust. 3 tekstu jednolitego, którego dotyczył wniosek, ustanawia wtórną podstawę prawną. W świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie C-133/06 uznano za konieczne skreślenie art. 16 ust. 3 tekstu jednolitego, którego dotyczył wniosek. Ponieważ takie skreślenie stanowiłoby merytoryczną zmianę i tym samym przekraczałoby ramy zwykłego ujednolicenia, uznano za konieczne zastosowanie pkt 8[15] porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 grudnia 1994 r. – Szybsza metoda pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych – w świetle wspólnej deklaracji dotyczącej tego punktu[16].

Komisja uznała więc za właściwe wycofanie wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ujednolicającej dyrektywę 93/7/EWG[17] i zamianę ujednolicenia tej dyrektywy na przekształcenie w celu wprowadzenia niezbędnej zmiany.

Jak wyjaśniono powyżej, cel, którym jest umożliwienie państwom członkowskim uzyskania zwrotu dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury", wymaga wprowadzenia pewnej liczby zasadniczych zmian do dyrektywy 93/7/EWG. Dlatego też zdecydowano zastosować technikę przekształcenia, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych[18].

Niniejszy wniosek dotyczy przekształcenia dyrektywy 93/7/EWG, zmienionej dyrektywami 96/100/WE i 2001/38/WE. Stanowi on uproszczenie obowiązującego prawodawstwa i powoduje uchylenie dyrektyw 93/7/EWG, 96/100/WE i 2001/38/WE.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

W art. 1 pkt. 1 definiuje się „dobro kultury" jako przedmiot, który jest sklasyfikowany, przed lub po niezgodnym z prawem wyprowadzeniu z terytorium państwa członkowskiego, jako

---

12 Przygotowana zgodnie z komunikatem Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady – Codification de l'acquis communautaire (Ujednolicenie wspólnotowego dorobku prawnego), COM(2001) 645 final.

13 COM(2007) 873 final.

14 Zob. część A załącznika I do niniejszego wniosku.

15 *„Jeżeli w trakcie procesu legislacyjnego niezbędne okaże się wykroczenie poza prostą kodyfikację i dokonanie zmian merytorycznych, do obowiązków Komisji będzie należało złożenie wszelkich propozycji w miarę potrzeb".*

16 *„Parlament Europejski, Rada i Komisja zauważają, że gdyby okazało się konieczne wykroczenie poza proste ujednolicenie i dokonanie zmian merytorycznych, Komisja będzie mogła w zależności od sytuacji dokonać wyboru między zastosowaniem do swojego wniosku techniki przekształcenia lub przestawieniem oddzielnego wniosku dotyczącego zmiany, podtrzymując jednocześnie wniosek dotyczący ujednolicenia, do którego zostanie włączona zmiana merytoryczna po jej przyjęciu".*

17 Dz.U. C 252 z 18.9.2010, s. 11.

18 Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s.1.

„narodowe dobro kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej", zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub procedurami administracyjnymi w rozumieniu art. 36 Traktatu. Skreśla się załącznik do dyrektywy 93/7/EWG.

Do celów zwrotu niniejsza dyrektywa znosi w odniesieniu do dóbr sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury" konieczność przynależenia do:

- jednej ze wspólnych kategorii określonych w załączniku i spełniania odpowiednio kryteriów wartości i kryteriów związanych z wiekiem dóbr;
- w przypadku dóbr nienależących do jednej z tych kategorii, stanowienia integralnej części zbiorów publicznych wymienionych w zasobach muzeów, archiwów lub zbiorach konserwacyjnych bibliotek, lub zasobach instytucji kościelnych.

W tym zakresie należy przypomnieć, że każde państwo członkowskie definiuje swoje „narodowe dobra kultury" w rozumieniu art. 36 Traktatu i w ramach określonych w tym artykule. Celem załącznika do dyrektywy 93/7/EWG nie jest zdefiniowanie obiektów posiadających rangę „narodowych dóbr kultury" w rozumieniu tego artykułu, a jedynie określenie kategorii dóbr kultury, które mogą być w ten sposób sklasyfikowane, i które mogą być przedmiotem procedury zwrotu.

Celem niniejszego wniosku jest pogodzenie podstawowej zasady swobodnego przepływu dóbr kultury z koniecznością skutecznej ochrony narodowych dóbr kultury. Stanowi on potwierdzenie woli prawodawcy z 1993 r., aby dyrektywa 93/7/EWG stanowiła pierwszy krok w kierunku współpracy pomiędzy państwami członkowskim w tej dziedzinie w ramach rynku wewnętrznego oraz potwierdzenie, iż jego zamiarem było osiągnięcie wzajemnego uznawania przepisów krajowych w tym zakresie.

Niniejszy wniosek stanowi odpowiedź na wielokrotne wnioski przedstawicieli państw członkowskich w sprawie wprowadzenia skutecznego systemu zwrotu dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury". Zapewnia on państwom członkowskim możliwość uzyskania zwrotu dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury" wyprowadzonych niezgodnie z prawem z ich terytorium od 1993 r., co umożliwi lepszą ochronę dziedzictwa państw członkowskich.

W czasie procedury zwrotu posiadacz dobra mógłby jednak przywołać środki obrony, argumentując, iż wnioskujące państwo pogwałciło art. 36 Traktatu klasyfikując dany obiekt jako „narodowe dobro kultury". Sąd orzekający będzie musiał zatem podjąć decyzję, w odpowiednim przypadku po odesłaniu prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

W art. 4 i 6 przewiduje się wykorzystanie przez organy centralne systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) w celu ułatwienia współpracy administracyjnej, prowadzenia konsultacji i wymiany informacji między tymi organami.

Artykuł 4 pkt. 3 wydłuża do pięciu miesięcy od powiadomienia o znalezieniu danego obiektu termin przysługujący właściwemu organowi wnioskującego państwa członkowskiego na sprawdzenie czy obiekt znaleziony w innym państwie członkowskim jest dobrem kultury.

Biorąc pod uwagę transgraniczną skalę wydłużenie tego terminu usprawni współpracę administracyjną właściwych organów.

Artykuł 7 ust. 1 stanowi, że roszczenie o zwrot przedawnia się po upływie trzech lat od chwili, kiedy organ centralny wnioskującego państwa uzyskał informacje o miejscu, w którym znajduje się dobro kultury oraz o tożsamości jego posiadacza lub dzierżyciela.

Wydłużenie tego terminu uwzględnia złożoność relacji transgranicznych, nie lekceważąc jednak wymogu należytej staranności spoczywającego na państwie wnioskującym.

Artykuł 9 zawiera wspólne kryteria interpretacji pojęcia należytej ostrożności i staranności wymaganej od posiadacza przy nabyciu danego dobra. Kryteria te opierają się na kryteriach ustalonych w art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2 konwencji UNIDROIT z 1995 r.

Niniejszy wniosek przewiduje, że posiadacz zobowiązany jest do udowodnienia, iż przy nabyciu dobra zachował należytą ostrożność i staranność. Nabywca ma prawo do odszkodowania pod warunkiem, że udowodni, iż przy nabyciu dobra zachował należytą ostrożność i staranność w odniesieniu do zgodnego z prawem wyprowadzenia dobra kultury z terytorium wnioskującego państwa członkowskiego.

Zmiany te powinny przyczynić się do bardziej jednolitego stosowania dyrektywy w tym zakresie i, w odpowiednich przypadkach, utrudnić uzyskanie odszkodowania posiadaczom wykazującym złą wolę lub brak należytej ostrożności i staranności.

W art. 16 określono sposoby oceny i monitorowania, które umożliwią innym instytucjom unijnym uzyskanie informacji o stosowaniu dyrektywy. Sprawozdania ze stosowania i sprawozdania z oceny dyrektywy będą sporządzane co pięć lat. Przewidziana została klauzula rewizji.

- **Procedura komitetowa i akty delegowane**

Zgodnie z art. 17 dyrektywy 93/7/EWG Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 116/2009 (wersja ujednolicona rozporządzenia (EWG) nr 3911/92 w sprawie wywozu dóbr kultury)[19]. Jest to Komitet ds. Wywozu i Zwrotu Dóbr Kultury będący komitetem doradczym Komisji, w którego skład wchodzą przedstawiciele państw członkowskich.

Dyrektywa 93/7/EWG stanowi, że komitet bada wszelkie problemy powstałe w wyniku zastosowania załącznika do tej dyrektywy, które mogą być zgłoszone przez przewodniczącego do rozpatrzenia albo z jego własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego.

Ponieważ nowa dyrektywa nie zawiera załącznika, odniesienie do komitetu zostało we wniosku usunięte.

Zgodnie z komunikatem Komisji „Ramy działalności grup ekspertów Komisji: przepisy horyzontalne i rejestr publiczny” Komisja utworzy, w miarę potrzeby, grupę ekspertów złożoną z przedstawicieli organów centralnych odpowiedzialnych za stosowanie dyrektywy, w celu określenia sposobu funkcjonowania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) w dziedzinie dóbr kultury.

4. INFORMACJE DODATKOWE

- **Uchylenie obowiązującego prawodawstwa**

Przyjęcie niniejszego wniosku w sprawie przekształcenia spowoduje uchylenie obowiązujących przepisów, tj. dyrektyw 93/7/EWG, 96/100/WE i 2001/38/WE.

- **Zmiana obowiązujących przepisów**

Niniejsza dyrektywa zmienia załącznik do rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej

[19] Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 1.

za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym, w celu włączenia do niego nowej dyrektywy.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien obejmować Europejski Obszar Gospodarczy.

5. WPŁYW NA BUDŻET

Wpływ niniejszego wniosku na budżet jest określony w dołączonej do wniosku ocenie skutków finansowych. Wniosek powoduje wyłącznie koszty administracyjne.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

2013/0162 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego

(Wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą~~ ⌦ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⌫ , w szczególności jego art. ~~100a~~ ⌦ 114 ⌫ ,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię ⌦ Europejskiego ⌫ Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[20],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

⇩ nowy

(1) Dyrektywa Rady 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego[21] została kilkakrotnie znacząco zmieniona[22]. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywę tę należy przekształcić.

↓93/7/EWG motyw 1 (dostosowany)
⇨ nowy

(2) ~~artykuł 8a Traktatu postanawia utworzenie, nie później niż dnia 1 stycznia 1993 r., rynku wewnętrznego, który ma obejmować~~ ⌦ Rynek wewnętrzny obejmuje ⌫ obszar bez granic wewnętrznych, gdzie ~~będzie~~ zapewniony ⌦ jest ⌫ swobodny

[20] Dz.U. C […] z […], s. […].
[21] Dz.U. L 74 z 27.3.1993, s. 74.
[22] Zob. załącznik I część A.

przepływ towarów, osób, usług i kapitału zgodnie z postanowieniami Traktatu.~~;~~ ⇨ Postanowienia te nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń uzasadnionych w szczególności ochroną narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej. ⇦

↓ 93/7/EWG (dostosowany)	motyw	2

(3) Na mocy i w zakresie określonym w art. 36 Traktatu państwa członkowskie ~~utrzymają po 1992 r.~~ ⌦ zachowują ⌫ prawo do określania swoich narodowych dóbr kultury oraz do określania niezbędnych przepisów w celu ich ochrony ~~na tym obszarze bez granic wewnętrznych~~.~~;~~

↓ 93/7/EWG (dostosowany)	motyw	3

(4) ~~należy wprowadzić~~ ⌦ Dyrektywą 93/7/EWG wprowadzono ⌫ rozwiązania umożliwiające państwom członkowskim zabezpieczenie zwrotu na ich terytorium dóbr kultury, które są sklasyfikowane jako narodowe dobra kultury w rozumieniu ~~wspomnianego~~ art. 36 ⌦ Traktatu, należących do wspólnych kategorii dóbr kultury, o których mowa w załączniku do tej dyrektywy ⌫ i które zostały wyprowadzone z ich terytorium z naruszeniem wyżej wspomnianych przepisów krajowych lub rozporządzenia Rady (EC~~WG~~) nr 116/2009~~3911/92~~ z dnia 18~~9~~ grudnia 2008~~1992~~ r. w sprawie wywozu dóbr kultury[23]; ⌦ oraz dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury" i stanowiących integralną część zbiorów publicznych lub zasobów instytucji kościelnych, które nie są zaliczane do tych wspólnych kategorii. ⌫ ~~wprowadzenie tych rozwiązań powinno być możliwie najbardziej proste i skuteczne; w celu ułatwienia współpracy dotyczącej zwrotu zakres rozwiązań powinien być ograniczony do pozycji należących do wspólnych kategorii dóbr kultury; w rezultacie Załącznik do niniejszej dyrektywy nie ma na celu zdefiniowania przedmiotów, które zalicza się jako „narodowe dobra kultury" w rozumieniu wspomnianego art. 36, lecz jedynie kategorii przedmiotów, które mogą być sklasyfikowane jako takie oraz mogą być odpowiednio objęte procedurą zwrotu ustanowioną przez niniejszą dyrektywę;~~

↓ 93/7/EWG (dostosowany)	motyw	4

~~dobra kultury sklasyfikowane jako narodowe dobra kultury i stanowiące integralną część zbiorów publicznych lub zasoby instytucji kościelnych, które nie są zaliczane do tych wspólnych kategorii, należy również objąć niniejszą dyrektywą.~~

---

[23] ~~Dz.U. L 395 z 31.12.1992, s. 1.~~ Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 1.

↓ 93/7/EWG motyw 5 (dostosowany)

(5) ~~należy ustanowić~~ ⌦ Dyrektywą 93/7/EWG ustanowiono ⌫ współpracę administracyjną między państwami członkowskimi w odniesieniu do ich narodowych dóbr kultury, w ścisłym powiązaniu z ich współdziałaniem w zakresie skradzionych dzieł sztuki i obejmującą w szczególności rejestrowanie, z Interpolem i innymi wyspecjalizowanymi organami prowadzącymi podobne wykazy, zagubionych, skradzionych lub wyprowadzonych niezgodnie z prawem dóbr kultury stanowiących część ich narodowych dóbr kultury oraz ich zbiorów publicznych.~~;~~

↓ 93/7/EWG motyw 6 (dostosowany)

(6) Procedura ~~wprowadzona niniejszą~~ ⌦ przewidziana w ⌫ dyrektywie~~ą~~ ⌦ 93/7/EWG była ⌫ ~~jest~~ pierwszym krokiem do ustanowienia współpracy między państwami członkowskimi w tej dziedzinie w kontekście rynku wewnętrznego; ~~celem jest~~ ⌦ jej celem było ⌫ wzajemne uznawanie prawa krajowego, dotyczącego tej dziedziny.~~; należy więc opracować przepisy, w szczególności do wspierania Komisji przez komitet doradczy;~~

↓ 93/7/EWG motyw 7 (dostosowany)

(7) Rozporządzenie (~~EWG~~WE) nr ~~3911/92~~ 116/2009 wprowadza, razem z niniejszą dyrektywą, ~~wspólnotowy~~ ⌦ unijny ⌫ system ~~do~~ ochrony dóbr kultury państw członkowskich.~~; dzień, z którym Państwa Członkowskie muszą osiągnąć zgodność z niniejszą dyrektywą musi być możliwie najbliższy dacie wejścia w życie tego rozporządzenia; uwzględniając charakter systemów prawnych oraz zakres zmian w ustawodawstwie niezbędnych do wprowadzenia niniejszej dyrektywy, niektóre Państwa Członkowskie będą potrzebować dłuższego okresu,~~

⇩ nowy

(8) Działanie dyrektywy 93/7/EWG uwidoczniło ograniczenia systemu w odniesieniu do odzyskiwania dóbr sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury”, które po niezgodnym z prawem wyprowadzeniu z terytorium państwa członkowskiego zostały odkryte na terytorium innego państwa członkowskiego.

(9) Państwa członkowskie powinny dysponować systemem gwarantującym, że niezgodne z prawem wyprowadzenie dobra kultury sklasyfikowanego jako „narodowe dobro kultury” na terytorium innego państwa członkowskiego nie będzie nieść ze sobą takich samych zagrożeń, jak w przypadku jego nielegalnego wywozu poza terytorium Unii.

(10) Niniejsza dyrektywa musi obejmować wszystkie dobra kultury sklasyfikowane jako „narodowe dobra kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej”, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub krajowymi procedurami administracyjnymi

w rozumieniu art. 36 Traktatu. W związku z tym należy usunąć kryterium przynależności do jednej z kategorii określonych w załączniku do dyrektywy 93/7/EWG, a zatem skreślić tenże załącznik i usunąć wymóg stanowienia integralnej części zbiorów publicznych wymienionych w zasobach muzeów, archiwów lub zbiorach konserwacyjnych bibliotek lub zasobów instytucji kościelnych. W art. 36 Traktatu uwzględniono poszanowanie różnorodności krajowych systemów ochrony dóbr kultury. W tym kontekście niezbędne są zatem wzajemne zaufanie, duch współpracy i wzajemne zrozumienie pomiędzy państwami członkowskimi.

(11) Należy zintensyfikować współpracę administracyjną pomiędzy państwami członkowskimi aby stworzyć warunki dla bardziej skutecznego i jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy. Dlatego też organy centralne państw członkowskich powinny wykorzystywać system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwany dalej „IMI") ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE[24]. Także inne właściwe organy państw członkowskich powinny w jak największym zakresie wykorzystywać ten system.

(12) W celu zapewnienia ochrony danych osobowych współpraca administracyjna i w zakresie wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami powinna odbywać się zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych[25] oraz, w zakresie w jakim wykorzystywany jest system wymiany informacji na rynku wewnętrznym, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2012.

(13) Niezbędne jest wydłużenie terminu w jakim właściwe organy wnioskującego państwa członkowskiego mogą sprawdzić czy dobro kultury odkryte w innym państwie członkowskim stanowi dobro kultury w rozumieniu niniejszej dyrektywy. Dłuższy termin powinien sprzyjać podjęciu odpowiednich działań na rzecz konserwacji tego dobra kultury i, w odpowiednich przypadkach, zapobieżeniu wyłączenia go z procedury zwrotu.

(14) Niezbędne okazuje się także wydłużenie terminu wniesienia roszczenia o zwrot do trzech lat od chwili, kiedy wnioskujące państwo członkowskie uzyskało informacje o miejscu, w którym znajduje się dobro kultury, oraz o tożsamości jego posiadacza lub dzierżyciela. Dla jasności należy dodać, że termin przedawnienia biegnie począwszy od dnia, w którym organy centralne wnioskującego państwa członkowskiego uzyskały te informacje.

(15) Rada Unii Europejskiej uznała potrzebę przyjęcia środków pozwalających zwiększyć skuteczność zapobiegania przestępstwom przeciwko dobrom kultury i zwalczania tego zjawiska. Rada zaleciła zatem Komisji wsparcie państw członkowskich w skutecznej ochronie dóbr kultury w celu zapobiegania nielegalnemu obrotowi dobrami kultury i zwalczania go, a w miarę potrzeby opracowanie dodatkowych środków[26].

(16) Należy zatem upewnić się, że wszyscy uczestnicy rynku dóbr kultury wykazują ostrożność i staranność przy zawieraniu transakcji dotyczących dóbr kultury.

---

[24] Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1.

[25] Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

[26] Konkluzje Rady Unii Europejskiej w sprawie zapobiegania przestępstwom przeciwko dobrom kultury i zwalczaniu tych przestępstw, Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, 13 i 14 grudnia 2011 r.

Konsekwencje nabycia dobra kultury pochodzącego z nielegalnego źródła będą miały naprawdę odstraszający charakter tylko jeżeli obowiązkowi ich zwrotu towarzyszyć będzie obowiązek wykazania, w celu otrzymania odszkodowania, iż posiadacz dobra wykazał należytą ostrożność i staranność. Dlatego też, aby zrealizować cele Unii w zakresie zapobiegania nielegalnemu obrotowi dobrami kultury i zwalczania go, należy ustanowić, że posiadacz w celu otrzymania odszkodowania musi wykazać, iż w momencie nabycia dobra wykazał należytą ostrożność i staranność, oraz że nie będzie mógł powoływać się na dobrą wiarę jeżeli nie wykazał ostrożności i staranności odpowiednich do okoliczności związanych z danym przypadkiem.

(17) Aby ułatwić jednolitą interpretację przez państwa członkowskie pojęcia należytej ostrożności i staranności, należy określić okoliczności, które muszą być uwzględnione, by stwierdzić czy wykazano należytą ostrożność i staranność.

(18) Cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie umożliwienie zwrotu dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury", które wyprowadzono niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a z uwagi na jego skalę i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii. Unia może zatem podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(19) Ponieważ wraz ze skreśleniem załącznika do dyrektywy 93/7/EWG zadania komitetu ustanowionego w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 116/2009 stały się bezprzedmiotowe należy usunąć odniesienia do tego komitetu.

(20) Biorąc pod uwagę, że załącznik do rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 zawiera wykaz przepisów odnoszących się do współpracy administracyjnej zawartych w aktach Unii, które są stosowane z wykorzystaniem IMI, załącznik ten należy zmienić w celu dodania niniejszej dyrektywy do wykazu.

(21) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego należy ograniczyć do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z dyrektywy 93/7/EWG.

(22) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B.

↓ 93/7/EWG

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy:

1) „dobro kultury” ~~będzie~~ oznacza~~ć~~ przedmiot, który~~:~~ jest sklasyfikowany, przed lub po niezgodnym z prawem wyprowadzeniu z terytorium państwa członkowskiego, jako~~między~~ „narodowe~~ymi~~ dobro~~ami~~ kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej”, zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub procedurami administracyjnymi w rozumieniu art. 36 Traktatu;

~~oraz~~

~~– należy do jednej z kategorii wymienionych w Załączniku lub nie należy do żadnej z tych kategorii, ale stanowi integralną część:~~

~~– – zbiorów publicznych wymienionych w zasobach muzeów, archiwów lub zbiorach konserwacyjnych bibliotek.~~

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

~~Do celów niniejszej dyrektywy „zbiory publiczne” oznaczają zbiory, które są własnością Państwa Członkowskiego, władz lokalnych lub regionalnych Państw Członkowskich, lub instytucję znajdującą się na terytorium Państwa Członkowskiego i zdefiniowaną jako publiczną zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa Członkowskiego, taka instytucja jest własnością lub jest znacznie finansowana przez to Państwo Członkowskie albo lokalne lub regionalne władze;~~

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

~~– zasobów instytucji kościelnych;~~

2) „wyprowadzone niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego” oznacza:

a) wyprowadzone z terytorium państwa członkowskiego z naruszeniem jego zasad ochrony narodowych dóbr kultury lub z naruszeniem rozporządzenia (WE~~WG~~) nr 116/2009~~3911/92~~,

lub

b) niezwrócone, do końca okresu zgodnego z prawem czasowego wyprowadzenia, lub każde naruszenie innych warunków określających takie czasowe wyprowadzenie;

3) „wnioskujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, z którego terytorium zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem dobro kultury;

4) „państwo członkowskie, do którego wniosek jest kierowany” oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się dobro kultury wyprowadzone niezgodnie z prawem z terytorium innego państwa członkowskiego;

5) „zwrot” oznacza fizyczny zwrot dobra kultury na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego;

6) „posiadacz” oznacza osobę ⌦ , która faktycznie włada dobrem kultury dla siebie ⌫ ~~fizycznie posiadającą dobro kultury na własny rachunek~~;

7) ~~„użytkownik”~~ ⌦ „dzierżyciel” ⌫ ~~będzie~~ oznacza~~ć~~ osobę ⌦ , która faktycznie włada dobrem kultury za kogo innego ⌫ ~~fizycznie posiadającą przedmiot kultury za osoby trzecie~~;.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

⌦ 8) „zbiory publiczne” oznaczają zbiory, które są własnością państwa członkowskiego, władz lokalnych lub regionalnych państwa członkowskiego, lub instytucji znajdującej się na terytorium państwa członkowskiego i zostały sklasyfikowane jako zbiory publiczne zgodnie z ustawodawstwem tego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że taka instytucja jest własnością tego państwa członkowskiego albo władz lokalnych lub regionalnych, bądź też jest w znacznym stopniu finansowana przez te państwo lub władze.⌫

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Artykuł 2

Dobra kultury, które zostały wyprowadzone z terytorium państwa członkowskiego niezgodnie z prawem, będą zwracane zgodnie z procedurą oraz ⌦ warunkami ⌫ ~~w okolicznościach~~ przewidzianymi~~ch~~ w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 3

Każde państwo członkowskie wyznaczy jeden lub więcej organów centralnych do realizacji zadań przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszystkich wyznaczonych przez nich organach centralnych na mocy niniejszego artykułu.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Komisja opublikuje wykaz tych organów centralnych oraz wszelkie zmiany ich dotyczące w serii C *Dziennika Urzędowego* ⌦ *Unii Europejskiej* ⌫ ~~Wspólnot Europejskich~~.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Artykuł 4

Organy centralne państw członkowskich współpracują ⌦ ze sobą ⌫ oraz wspierają konsultacje między właściwymi ~~władzami krajowymi~~ ⌦ organami ⌫ państw członkowskich. ~~Władze te w szczególności~~ ⌦ Organy te realizują w szczególności następujące zadania ⌫ :

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

1) na wniosek wnioskującego państwa członkowskiego poszukują określonego dobra kultury, które zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z jego terytorium, ustalając tożsamość posiadacza ~~i~~/lub ⌦ dzierżyciela ⌫ ~~użytkownika. Wniosek musi zawierać wszystkie informacje niezbędne dla ułatwienia tego poszukiwania, w szczególności w odniesieniu do rzeczywistego lub domniemanego miejsca pobytu tego dobra~~;

↓ 93/7/EWG (dostosowany)
⇨ nowy

2) powiadamiają zainteresowane państwa członkowskie o ~~tym, gdzie zostało znalezione dobro~~ ⌦ znalezieniu dóbr ⌫ kultury na ich własnym terytorium oraz ~~że~~ ⌦ o tym, czy ⌫ istnieją uzasadnione podstawy, aby uważać, że zostały one niezgodnie z prawem wyprowadzone~~y~~ z terytorium innego państwa członkowskiego;

3) umożliwiają sprawdzanie właściwym władzom wnioskującego państwa członkowskiego, ~~że~~ ⌦ czy ⌫ dany przedmiot jest dobrem kultury, pod warunkiem że kontrola jest dokonywana w ciągu ~~2~~ ⇨ pięciu ⇦ miesięcy od powiadomienia określonego w ~~ust.~~ ⌦ pkt ⌫ 2. ~~Jeżeli nie zostało to zrobione w tym określonym terminie, ust. 4 i 5 przestają obowiązywać~~ ⌦ Jeżeli weryfikacja ta nie zostanie przeprowadzona w określonym terminie, pkt. 4 i 5 nie mają zastosowania ⌫;

4) podejmują wszelkie niezbędne środki, we współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim, w celu fizycznego zachowania dobra kultury;

5) zapobiegają, podejmując niezbędne środki tymczasowe, wszelkim działaniom mającym na celu ⌦ wyłączenie dobra kultury z ⌫ ~~uchylenie się od~~ procedury zwrotu;

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

6) działają jako pośrednik między posiadaczem ~~i~~/lub ⌦ dzierżycielem ⌫ ~~użytkownikiem~~ a wnioskującym państwem członkowskim w odniesieniu do zwrotu. ~~W tym celu właściwe władze Państwa Członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, mogą, z zastrzeżeniem przepisów art. 5, pierwsze ułatwić zastosowanie postępowania arbitrażowego zgodnie z ustawodawstwem krajowym państwa, do~~

~~którego wniosek jest kierowany, oraz pod warunkiem że wnioskujące państwo i posiadacz lub użytkownik wyrażają swoją formalną zgodę.~~

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

⌦Na potrzeby pkt. 1 wniosek państwa członkowskiego musi zawierać wszystkie informacje niezbędne dla ułatwienia poszukiwania, w szczególności w odniesieniu do faktycznego lub domniemanego miejsca przechowywania obiektu.⌫

⌦Na potrzeby pkt. 6 właściwe organy państwa członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, mogą, nie naruszając przepisów art. 5, ułatwić zastosowanie postępowania arbitrażowego zgodnie z ustawodawstwem krajowym państwa, do którego wniosek jest kierowany, oraz pod warunkiem, że wnioskujące państwo i posiadacz lub dzierżyciel wyrażają swoją formalną zgodę.⌫

⇩ nowy

Centralne organy państw członkowskich wykorzystują w celu współpracy i prowadzenia wzajemnych konsultacji system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwany dalej „IMI") ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1024/2012. Państwa członkowskie decydują o wykorzystaniu IMI przez inne właściwe organy do celów niniejszej dyrektywy.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Artykuł 5

Wnioskujące państwo członkowskie może ⌦ wnieść ⌫ ~~wszcząć~~ przed właściwym sądem w państwie członkowskim, do którego wniosek jest kierowany, ⌦ roszczenie ⌫ ~~postępowanie sądowe~~ przeciwko posiadaczowi lub, ⌦ w przypadku jego braku ⌫ ~~w przypadku jego nieobecności~~, przeciwko ⌦ dzierżycielowi ⌫ ~~użytkownikowi~~, ~~w celu zabezpieczenia~~ o zwrot~~u~~ dobra kultury, które zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z jego terytorium.

⌦ Wniosek wszczynający postępowanie w sprawie roszczenia o zwrot jest dopuszczalny, o ile dołączono do niego: ⌫ ~~Postępowanie sądowe może być przeprowadzone tylko wtedy, gdy do dokumentu je inicjującego dołączono~~:

a) dokument opisujący przedmiot ⌦ roszczenia ⌫ ~~objęty wnioskiem~~ i stwierdzający, że jest to dobro kultury;~~,~~

b) oświadczenie właściwych ⌦ organów ⌫ ~~władz~~ wnioskującego państwa członkowskiego, że dobro kultury zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z jego terytorium.

Artykuł 6

Organ centralny wnioskującego państwa członkowskiego bezzwłocznie ~~po~~informuje organ centralny państwa członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, że ⌦ wniesiono roszczenie ⌫ ~~postępowanie sądowe zostało wszczęte~~ w celu zabezpieczenia zwrotu danego przedmiotu.

Organ centralny państwa członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, bezzwłocznie ~~po~~informuje organy centralne innych państw członkowskich.

⇩ nowy

Wymiany informacji dokonuje się z wykorzystaniem IMI.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie określają w swoim ustawodawstwie, że ⌦ roszczenie o ⌫ ~~procedury~~ zwrotu przewidziane w niniejszej dyrektywie ⌦ przedawnia się ⌫ ~~nie mogą być wszczęte~~ po upływie ~~jednego roku~~ ⇨ trzech lat ⇦ od chwili, kiedy ⌦ organ centralny ⌫ wnioskującego państwa członkowskiego ~~dowiedziało się o miejscu pobytu~~ ⌦ uzyskał informacje o miejscu, w którym znajduje się ⌫ dobro kultury oraz o tożsamości jego posiadacza lub ⌦ dzierżyciela ⌫ ~~użytkownika~~.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Takie ⌦ roszczenie o zwrot przedawnia się w każdym razie ⌫ ~~procedury mogą nie być, w żadnym razie, podejmowane~~ po upływie 30 lat od wyprowadzenia ⌦ dobra kultury ⌫ ~~przedmiotu~~ niezgodnie z prawem z terytorium wnioskującego państwa członkowskiego.

Jednakże w przypadku przedmiotów stanowiących część zbiorów publicznych, ~~określonych~~ o których mowa w art. 1 pkt 8 ~~ust. 1~~, oraz dóbr kościelnych w państwach członkowskich, ~~jeżeli~~ ⌦ w których ⌫ są one przedmiotem specjalnych rozwiązań ochronnych na mocy prawa krajowego, ⌦ roszczenie o zwrot przedawnia się ⌫ ~~procedury zwrotu będą ograniczone~~ w terminie 75 lat, z wyjątkiem państw członkowskich, gdzie ⌦ roszczenie takie nie ulega przedawnieniu ⌫ ~~procedury nie są ograniczone czasowo~~ lub w przypadku umów dwustronnych między państwami członkowskimi ustanawiających ~~ten okres na więcej~~ ⌦ termin dłuższy ⌫ niż 75 lat.

2. ⌦ Roszczenie o zwrot jest niedopuszczalne ⌫ ~~Procedury zwrotu nie mogą być wszczęte~~, jeżeli wyprowadzenie z terytorium wnioskującego państwa członkowskiego ⌦ nie jest już ⌫ ~~przestało być~~ niezgodne z prawem ⌦ w chwili wniesienia roszczenia ⌫ ~~, kiedy procedury te mają być wszczęte~~.

Artykuł 8

Z zastrzeżeniem ~~innych przepisów przewidzianych~~ art. 7 i 13 właściwy sąd ⌦ nakazuje ⌫ ~~zażąda~~ zwrotu ~~danego~~ dobra kultury, jeżeli okazało się, że jest to dobro kultury w rozumieniu art. 1 pkt ~~ust.~~ 1 i zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z terytorium danego państwa.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Artykuł 9

Jeżeli ⌦ nakazano ⌫ ~~zażądano~~ zwrotu ⌦ dobra kultury ⌫ ~~przedmiotu~~, właściwy sąd w państwie członkowskim, do którego wniosek jest kierowany, przyzna posiadaczowi ~~takie odszkodowanie, jakie uważa za~~ odpowiednie ⌦ odszkodowanie ⌫, zgodnie z okolicznościami związanymi z danym przypadkiem, pod warunkiem ~~że zagwarantuje~~, że ⌦ posiadacz ⌫ ~~użytkownik~~ ⌦ dowiedzie, iż wykazał ⌫ ~~dołożył~~ należytej ostrożności i staranności ~~ci~~ przy nabyciu tego ⌦ dobra ⌫ ~~przedmiotu~~.

⇩ nowy

Aby stwierdzić czy posiadacz wykazał należytą ostrożność i staranność należy uwzględnić wszystkie okoliczności nabycia, w szczególności dokumentację dotyczącą pochodzenia danego dobra, pozwolenia na wywóz wymagane zgodnie z przepisami wnioskującego państwa członkowskiego, rodzaj uczestniczących stron, zapłaconą cenę, fakt, czy posiadacz sprawdził dane dobro w rejestrze skradzionych dóbr kultury, wszystkie inne istotne informacje i dokumenty, które posiadacz mógł uzyskać w miarę swych możliwości, konsultacje z podmiotami, do których mógł mieć dostęp, oraz wszelkie inne działania, które byłyby uzasadnione w tych samych okolicznościach.

Posiadacz nie może powoływać się na działanie w dobrej wierze, jeżeli nie zachował należytej w danych warunkach ostrożności i staranności.

🡻 93/7/EWG (dostosowany)

~~Ciężar dowodu jest regulowany przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany.~~

W przypadku darowizny lub spadku ~~użytkownik nie będzie w bardziej korzystnej sytuacji niż osoba~~ ⌦ sytuacja posiadacza nie może być bardziej korzystna niż sytuacja osoby ⌫, od której nabył on przedmiot tą drogą.

Wnioskujące państwo członkowskie wypłaca~~i~~ takie odszkodowanie przy zwrocie przedmiotu.

Artykuł 10

Wydatki poniesione na wykonanie ⌦ orzeczenia ⌫ ~~decyzji~~ nakazującego~~i~~ zwrot ~~przedmiotu~~ ⌦ dobra ⌫ kultury pokryje wnioskujące państwo członkowskie. To samo stosuje się do kosztów związanych ze środkami określonymi w art. 4 pkt~~ust.~~ 4.

Artykuł 11

Wypłata odpowiedniego odszkodowania oraz wydatków ⌦, o których mowa ⌫ ~~określonych~~ odpowiednio w art. 9 i 10, ⌦ nie narusza ⌫ ~~nastąpi z zastrzeżeniem dla~~ prawa wnioskującego państwa członkowskiego do podjęcia działań w celu odzyskania tych kwot od osób odpowiedzialnych za niezgodne z prawem wyprowadzenie dobra kultury z jego terytorium.

Artykuł 12

Własność dobra kultury po zwrocie jest regulowana przez prawodawstwo wnioskującego państwa członkowskiego.

Artykuł 13

Niniejszą dyrektywę stosuje się jedynie do dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego w dniu 1 stycznia 1993 r. lub później.

↓ 93/7/EWG (dostosowany) ⇨ nowy

Artykuł 14

1. Każde państwo członkowskie może rozszerzyć swoje zobowiązania do zwrotu ⌦ na dobra kultury inne niż zdefiniowane ⌫ ~~dóbr kultury w celu objęcia kategorii przedmiotów innych niż wymienione~~ ⇨ w art. 1 pkt 1 ⇦ ~~Załączniku~~.

↓ 93/7/EWG (dostosowany) ⇨ nowy

2. Każde państwo członkowskie może stosować rozwiązania przewidziane w niniejszej dyrektywie do wniosków o zwrot dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium innych państw członkowskich przed dniem 1 stycznia 1993 r.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa ⌦ nie wpływa na postępowania cywilne lub karne, które mogą być wszczęte przez wnioskujące państwo członkowskie lub właściciela skradzionego dobra kultury ⌫ ~~nie narusza wszczęcia jakiegokolwiek postępowania cywilnego lub karnego,~~ zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich~~, przez wnioskujące państwo członkowskie i/lub właściciela dobra kultury, które skradziono~~.

Artykuł 16

1. Państwa członkowskie będą przekazywać Komisji co ~~trzy~~ ⇨ pięć ⇦ lat~~a~~, a po raz pierwszy ~~w lutym 1996 r.~~ ⇨ […] r. ⇦ , sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy.

↓ 93/7/EWG (dostosowany) ⇨ nowy

2. Komisja ~~będzie~~ przekazuje~~ywać~~ Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i ⌦ Europejskiemu ⌫ Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu co ~~trzy~~ ⇨ pięć ⇦ lat~~a~~ sprawozdanie dokonujące ~~przeglądu~~ ⌦ oceny ⌫ stosowania niniejszej dyrektywy. ⇨ Sprawozdanie to może być przedkładane wraz z odpowiednimi wnioskami. ⇦

↓ 93/7/EWG

~~3. Rada dokona przeglądu skuteczności niniejszej dyrektywy po trzyletnim okresie stosowania i, stanowiąc na wniosek Komisji, dokona wszelkich niezbędnych dostosowań.~~

~~4. W każdym przypadku Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, zbada co trzy lata i, w miarę potrzeby, uaktualni kwoty określone w Załączniku na podstawie wskaźników ekonomicznych i walutowych we Wspólnocie.~~

~~*Artykuł 17*~~

~~Komisja jest wspomagana przez Komitet ustanowiony na mocy art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3911/92.~~

~~Komitet zbada wszelkie problemy powstałe w wyniku zastosowania Załącznika do niniejszej dyrektywy, które mogą być zgłoszone przez przewodniczącego do rozpatrzenia albo z jego własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.~~

⇩ nowy

Artykuł 17

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6. Dyrektywa xxxx/xx/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (*): art. 4 i 6.

(*) Dz.U. L […].”

🡻 93/7/EWG (dostosowany)

Artykuł 18

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania ~~niniejszej dyrektywy w terminie dziewięciu miesięcy od jej przyjęcia, z wyjątkiem Królestwa Belgii, Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Niderlandów, które muszą dostosować się do niniejszej dyrektywy~~ ⌦ artykułów: [art. 1 pkt 1, art. 4 akapit pierwszy pkt 3, art. 4 akapit czwarty, art. 6 akapit trzeci, art. 7, 9 i 16] niniejszej dyrektywy ⌫ najpóźniej w terminie dwunastu miesięcy od dnia jej przyjęcia.

Niezwłocznie ~~powiadamiają o tym Komisję~~ ⌦ przekazują Komisji tekst tych przepisów ⌫. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. ⌦ Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. ⌫ Metody dokonywania takiego odniesienia ⌦ i formułowania takiego wskazania ⌫ określane są przez państwa członkowskie.

🡻

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 19

Dyrektywa 93/7/WE, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku I część A, traci moc dnia […] r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuły […] stosuje się od dnia […] r.

↓ 93/7/EWG

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

↓ 93/7/EWG

ZAŁĄCZNIK

Kategorie określone w art. 1 ust. 1 tiret drugie, do których przedmioty sklasyfikowane jako „narodowe dobra kultury" w rozumieniu art. 36 Traktatu muszą należeć w celu zakwalifikowania do zwrotu zgodnie z niniejszą dyrektywą

A. 1. Przedmioty archeologiczne mające więcej niż 100 lat, które pochodzą z:

- wykopalisk i odkryć lądowych lub podwodnych,
- terenów archeologicznych,
- zbiorów archeologicznych.

2. Elementy stanowiące integralną część pomników artystycznych, historycznych lub religijnych, które zostały rozczłonkowane, mające więcej niż 100 lat.

↓ 96/100/WE art. 1, pkt 1 lit. a)

3. Obrazy i malarstwo, inne niż włączone do kategorii 3A lub 4, wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów czy technik[27].

↓ 96/100/WE art. 1, pkt 1 lit. b)

3 A. Akwarele, gwasze i pastele wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów[1].

↓ 96/100/WE art. 1, pkt 1 lit. c)

4. Mozaiki wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów, inne niż te, które zalicza się do kategorii 1 lub 2, i rysunki wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów lub technik[1].

↓ 93/7/EWG

5. Oryginalne ryciny, grafiki, serigrafie i litografie z ich odpowiednimi płytami oraz oryginalne plakaty[1].

6. Oryginalne rzeźby lub posągi oraz kopie wyprodukowane według tego samego procesu co oryginał[1], pozostałe niż te w kategorii 1.

7. Fotografie, filmy oraz ich negatywy[1].

8. Inkunabuły i manuskrypty, łącznie z mapami i partyturami muzycznymi, pojedynczo lub w zbiorach[1].

---

[27] Które mają więcej niż 50 lat i nie należą do ich autorów.

9. Książki mające więcej niż 100 lat, pojedynczo lub w zbiorach.

10. Mapy drukowane mające więcej niż 200 lat.

11. Archiwa oraz wszelkie ich elementy, dowolnego rodzaju lub dowolnym środkiem, zawierające elementy mające więcej niż 50 lat.

12. a) Zbiory[28] i okazy ze zbiorów zoologicznych, botanicznych, mineralnych lub anatomicznych;

b) zbiory[2] o znaczeniu historycznym, paleontologicznym, etnograficznym lub numizmatycznym.

13. Środki transportu mające więcej niż 75 lat.

14. Wszelkie pozostałe pozycje antyczne niewyliczone w kategoriach A.1-A.13 mające więcej niż 50 lat.

Dobra kultury w kategoriach A.1-A.14 są objęte niniejszą dyrektywą, tylko jeżeli ich wartość odpowiada lub przekracza progi finansowe w lit. B.

B. **Progi finansowe stosowane do niektórych kategorii w lit. A (w ecu)**

↓ 2001/38/WE art. 1, pkt 1

WARTOŚĆ:

Niezależnie od wartości

↓ 93/7/EWG

– 1 (Przedmioty archeologiczne)

– 2 (Rozczłonkowane pomniki)

– 8 (Inkunabuły i manuskrypty)

– 11 (Archiwa)

15 000

– 4 (Mozaiki i rysunki)

– 5 (Ryciny)

– 7 (Fotografie)

– 10 (Drukowane mapy)

---

[28] Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzeczeniu w sprawie 252/84 określił, że: „Przedmiotami kolekcjonerskimi w znaczeniu pozycji 99.05 Wspólnej Taryfy Celnej są takie przedmioty, które posiadają wymagane cechy, aby włączyć je do kolekcji, to znaczy przedmioty, które są stosunkowo rzadkie, nie są normalnie wykorzystywane do celów oryginalnych, są przedmiotem specjalnych transakcji poza normalnym obrotem przedmiotami o podobnej użyteczności oraz posiadają wysoką wartość".

↓ 96/100/WE art. 1, pkt 2

~~*30 000*~~

~~– 3A (Akwarele, gwasze i pastele)~~

↓ 93/7/EWG

~~*50 000*~~

~~– 6 (Rzeźby)~~

~~– 9 (Książki)~~

~~– 12 (Zbiory)~~

~~– 13 (Środki transportu)~~

~~– 14 (Wszelkie inne przedmioty)~~

~~*150 000*~~

~~– 3 (Obrazy)~~

~~Ocena, czy spełnione są warunki dotyczące wartości finansowej, musi być wykonana, jeżeli wnioskuje się o zwrot. Wartość finansowa dotyczy przedmiotów w Państwie Członkowskim, do którego wniosek jest kierowany.~~

↓ 2001/38/WE art. 1, pkt 2

~~Dla Państw Członkowskich nieposiadających euro jako swojej waluty wartości wyrażone w euro w Załączniku zostają przeliczone i wyrażone w walutach krajowych według kursu walutowego z dnia 31 grudnia 2001 r., opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Ta równowartość w walutach krajowych podlega przeglądowi co dwa lata, ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2001 r. Obliczenie tej równowartości następuje na podstawie średniej dziennej wartości tych walut, wyrażonej w euro, w okresie 24 miesięcy do ostatniego dnia sierpnia poprzedzającego przegląd, który wchodzi w życie w dniu 31 grudnia. Komitet Doradczy ds. Dóbr Kultury dokonuje przeglądu tego sposobu obliczenia, na wniosek Komisji, co do zasady po upływie dwóch lat po jego pierwszym zastosowaniu. Dla każdego przeglądu wartości wyrażone w euro i ich odpowiedniki w walucie krajowej są okresowo publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w pierwszych dniach listopada w roku poprzedzającym datę zastosowania przeglądu.~~

↑

ZAŁĄCZNIK I

Część A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian
(o których mowa w art. 19)

Dyrektywa Rady 93/7/EWG	(Dz.U. L 74 z 27.3.1993, s. 74)
Dyrektywa 96/100/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	(Dz.U. L 60 z 1.3.1997, s. 59)
Dyrektywa 2001/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	(Dz.U. L 187 z 10.7.2001, s. 43)

Część B

Terminy transpozycji do prawa krajowego
(o których mowa w art. 19)

Dyrektywa	Termin transpozycji
93/7/EWG	15.12.1993 r.[29]
96/100/WE	1.9.1997 r.
2001/38/WE	31.12.2001 r.

[29] Dla Belgii, Niemiec i Niderlandów ostatecznym terminem dokonania transpozycji był dzień 15 marca 1994 r.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 93/7/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 punkt 1 tiret pierwsze	Artykuł 1 punkt 1
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie wyrazy wprowadzające	_____
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie podtiret pierwsze akapit drugi	_____
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie podtiret pierwsze akapit drugi	Artykuł 1 punkt 8
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie podtiret drugie	_____
Artykuł 1 punkt 2 tiret pierwsze	Artykuł 1 punkt 2 litera a)
Artykuł 1 punkt 2 tiret drugie	Artykuł 1 punkt 2 litera b)
Artykuł 1 punkty 3 do 7	Artykuł 1 punkty 3 do 7
Artykuły 2 i 3	Artykuły 2 i 3
Artykuł 4 akapit pierwszy	Artykuł 4 akapit pierwszy
Artykuł 4 punkt 1 zdanie drugie	Artykuł 4 akapit drugi
Artykuł 4 punkt 6 zdanie drugie	Artykuł 4 akapit trzeci
_____	Artykuł 4 akapit czwarty
Artykuł 5 akapit pierwszy	Artykuł 5 akapit pierwszy
Artykuł 5 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 5 akapit drugi litera a)
Artykuł 5 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 5 akapit drugi litera b)
Artykuł 6 akapit pierwszy	Artykuł 6 akapit pierwszy
Artykuł 6 akapit drugi	Artykuł 6 akapit drugi
_____	Artykuł 6 akapit trzeci
Artykuł 7 i 8	Artykuł 7 i 8
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 9 akapit pierwszy
Artykuł 9 akapit drugi	_____
_____	Artykuł 9 akapit drugi

_____	Artykuł 9 akapit trzeci
Artykuł 9 akapit trzeci i czwarty	Artykuł 9 akapit czwarty i piąty
Artykuły 10 do 15	Artykuły 10 do 15
Artykuł 16 ustępy 1 i 2	Artykuł 16 ustępy 1 i 2
Artykuł 16 ustęp 3	_____
Artykuł 16 ustęp 4	_____
Artykuł 17	_____
_____	Artykuł 17
Artykuł 18	Artykuł 18 ustęp 1
_____	Artykuł 18 ustęp 2
_____	Artykuł 19
_____	Artykuł 20 akapit pierwszy
_____	Artykuł 20 akapit drugi
Artykuł 19	Artykuł 21
Załącznik	_____
_____	Załącznik I
_____	Załącznik II

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

1.4. Cele

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dyrektywa Parlamentu europejskiego i Rady w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (wersja przekształcona)

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa[30]

Tytuł 2 – Przedsiębiorstwa – Rozdział 02 03: Rynek wewnętrzny towarów i polityki sektorowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Przyczynienie się do ochrony dóbr kultury w ramach rynku wewnętrznego.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy: umożliwienie państwom członkowskim uzyskania zwrotu dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury”, które wyprowadzono z terytorium państwa członkowskiego od 1993 r.

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Celem niniejszego wniosku jest zwiększenie liczby zwrotów dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury” oraz zmniejszenie kosztów związanych ze zwrotem. Wpłynie on na zapobieganie nielegalnemu obrotowi dobrami kultury w Unii i zwalczanie go.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

- zwiększenie liczby procedur zwrotu;

- zwiększenie liczby zwrotów dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury”;

- zapewnienie monitorowania wniosków w sprawie poszukiwania dobra kultury zgodnie z art. 4 pkt 1 dyrektywy;

- zapewnienie monitorowania powiadomień o znalezieniu dobra kultury zgodnie z art. 4 pkt 2 dyrektywy;

- porównywalność danych statystycznych dotyczących stosowania dyrektywy;

[30] ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

- badanie zadowolenia organów centralnych – użytkowników systemu IMI.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Celem niniejszego wniosku jest przyczynienie się do ochrony dóbr kultury w ramach rynku wewnętrznego poprzez ułatwienie zwrotu dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury" wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego od 1993 r.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Transgraniczny wymiar niezgodnego z prawem wyprowadzania dóbr kultury sprawia, że Unia ma większe możliwości działania w tym zakresie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Przeprowadzone oceny dyrektywy 93/7/EWG wykazały ograniczoną skuteczność istniejącego systemu w uzyskiwaniu zwrotu niektórych dóbr kultury sklasyfikowanych jako „narodowe dobra kultury". Dzięki przeprowadzonym przez ekspertów analizom i sprawozdaniom dotyczącym zapobiegania nielegalnemu obrotowi dobrami kultury i zwalczania go, Komisja stwierdziła konieczność dokonania przeglądu dyrektywy.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Niniejszy wniosek jest całkowicie zgodny z innymi środkami w zakresie dóbr kultury i polityką w tej dziedzinie.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania[31]

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

[31] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W art. 16 określono sposoby oceny i monitorowania, które umożliwią innym instytucjom unijnym uzyskanie informacji o stosowaniu dyrektywy. Sprawozdania ze stosowania i sprawozdania z oceny dyrektywy będą sporządzane co pięć lat.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Nie stwierdzono żadnego ryzyka finansowego.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Przewidywane metody kontroli zostały określone w rozporządzeniu finansowym i rozporządzeniu (UE) nr 1268/2012.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Komisja musi zapewnić ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej przez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – przez stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

  Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
		Zróżnicowane /niezróżnicowane ([32])	państw EFTA [33]	krajów kandydujących[34]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
[…]	[XX.YY.YY.YY] […]	Zróżnicowane /niezróżnicowane				

Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Opis……]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

[32] Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

[33] EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

[34] Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:		

DG: ENTR			2015	2016	2017	2018	2019	**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne			0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM środki dla DG ENTR	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0	0	0	0	0	0
	Środki na płatności	=2+2a +3	0	0	0	0	0	0

Dział wieloletnich ram finansowych:	**5**	„Wydatki administracyjne”

DG ENTR		2015	2016	2017	2018	2019	**OGÓŁEM**
• Zasoby ludzkie		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,0**
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	**0,25**
OGÓŁEM DG ENTR	Środki	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 – 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
	Środki na płatności	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2015	2016	2017	2018	2019	**OGÓŁEM**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,0**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	**0,25**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych suma cząstkowa	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
Poza DZIAŁEM 5[35] wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	0	0	0	0	0	0
Pozostałe wydatki administracyjne	0	0	0	0	0	0
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych suma cząstkowa	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**1,25**

[35] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

		2015	2016	2017	2018	**2019**
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)						
02 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
		ETP= 1,5	ETP= 1,5	ETP= 1,5	ETP= 1,5	ETP= 1,5
XX 01 01 02 (w delegaturach)		0	0	0	0	0
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)[36]						
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0	0
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)		0	0	0	0	0
XX 01 04 yy[37]	- w centrali[38]	0	0	0	0	0
	- w delegaturach	0	0	0	0	0
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0
10 01 05 02 (AC, INT, END – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0
Inna pozycja w budżecie (określić)		0	0	0	0	0
OGÓŁEM		**0,2**	**0,2**	**0,2**	**0,2**	**0,2**
		ETP=1,5	**ETP=1,5**	**ETP=1,5**	**ETP=1,5**	**ETP=1,5**

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

[36] AC= pracownik kontraktowy; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT= pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

[37] W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA").

[38] Głównie dla funduszy strukturalnych, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Rybackiego (FEP).

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Zarządzanie transpozycją i wdrożeniem dyrektywy

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek jest zgodny z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.